

KIYAMET

v. 19

26 Şubat 2011

Libya'da devlet binaları ateşe verildi

Bingazi'de sonra Libya'nın başkenti Trablus'ta da isyancılarla hükümet yanlıları arasında çatışmalar yaşanıyor. Aralarında başbakanlık binasının da olduğu pek çok kamu binası ateşe verildi.

Libya'da geçtiğimiz Çarşamba günü başlayan ayaklanma tüm ülkeye yayılıyor. Ülkenin ikinci büyük kenti olan ve isyanın merkezi konumundaki Bingazi'de isyancıların kontrolü ele geçirdikleri iddia ediliyor.

İsyan, Bingazi'den sonra başkent Trablus'a da sıçradı. Reuters haber ajansı başbakanlık binasının ve pek çok kamu binasının ateşe verildiğini duyurdu. Görgü tanıkları belediye binasının da yandığını, itfaiyenin yangını söndürmeye çalıştığını belirtti.

AFP haber ajansı da kentte bulunan televizyon ve radyo binalarının yağmalandığını duyurdu. Başkent'in banliyölerinden Souk El Cemma'da bir polis karakolu yakıldı. Bugüne kadar bu bölgede ayaklanma işareti olmamıştı. 6 gündür süren çatışmalarda, Libya insan hakları örgütlerine göre can kaybı sayısı 290'ı buldu. Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi, başkent Trablus'ta yandaşlarına yandaşlarına "Libya'yı savunmak için hazırlanın" diyen Kaddafi, "Libya halkının kendisini sevdiğini" ileri sürdü. Kaddafi, "tüm halkı silahlandırmak için 'gerekirse' tüm silah depolarının açılacağını" belirtti, "savaşacaklarını ve galip geleceklerini" söyledi. Libya'nın bir çok kentinde isyancılar kontrolü ellerine geçirdi.

Sokakta - Şükretme İsyan Et Performansı

Sokakta inisiyatifi insanların kalabalık olduğu metro istasyonlarında gündelik hayatı sonu "şükür olsun"la biten cevapların "sorularına", iletişimsizliğe dikkat çeken bir performans yaptı

www.sokakta.blogspot.com

Mail: sokakta@windowlive.com Bu e-Posta adresi istek dışı postalarla korunmaktadır, görüntüleyebilmek için JavaScript etkinleştirilmelidir

Video: <http://www.dailymotion.com/sokaktasanat#videoId=xh4ba6>

Yemen'deki ayaklanmalarda onlarca eylemci katledildi

Yemen'de Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih rejiminin sonu talebiyle 16. gündür sokaklarda olan muhaliflerle güvenlik güçleri ve rejim yandaşları arasında çıkan çatışmalarda ölü sayısı 22'yi geçti. Yemen'de 32 yıldır ülkeye yöneten Ali Abdullah Salih'in ve tüm yönetimin istifasını isteyen muhalefetin başlattığı gösteriler bugün 16. gününe girerken, Sana Üniversitesi'ni Yemen'in Tahrir Meydanı haline getiren muhalefet ile güvenlik güçleri ve rejim yandaşları arasında çıkan çatışmalarda ölü sayısı artıyor.

İsyana bir ses de Fas'tan

İsyan sırası Fas'ta. Başkent Rabat'ta 4 bin kişi anayasal reform talebiyle sokaklara çıktı. Kuzey Afrika ülkesinde bugün Casablanca, Marakeş ve daha çok sayıda kentte gösteriler düzenledi. Gösteride, Tunus ve Mısır bayraklarının da taşındığı ve bu ülkelerde onlarca yıllık iktidarları deviren halk ayaklanmalarının selamlandı. Güvenlik güçlerinin eylemcilerden uzak durduğu fakat kalabalığın içerisinde çok sayıda sivil polis bulunduğu belirtiliyor. Gösterilerin öncesinde ise Tanca kentinde yerel yönetime karşı düzenlenen gösteride polis saldırısı yaşanmıştı. Tanca'da Kent Konseyi önünde yüzlerce kişinin katıldığı oturma eylemine yürüyüşe dönüşünce güvenlik güçlerinin eylemcilere saldırmıştı. Polisin saldırısı sonucunda, çatışmaların çıktığı ve bir karakol ile yabancı firmalara ait dükkânların tahrip edildiği ifade edildi.

Göçmenler hastaneye kaldırıldı

Yunanistan'ın başkenti Atina'da, Hukuk Fakültesi'ni işgal ederek eşit sosyal ve politik haklar talebiyle açık grevine başlayan göçmenler eylemlerinin 25. gününde fenalaşınca hastaneye kaldırıldı.

Atina'da, eşit sosyal ve politik haklar için Hukuk Fakültesi'ni işgal eden ve açık grevine başlayan göçmenler üniversiteden çıkartıldı, ancak eylemlerini sürdürdü.etti...

Yunanistan - Anarşist işgal evi boşaltılmak istendi, anarşistler yanıtladı

Heraklion, Crete'de bulunan anarşist işgal evi PIKPA tahliye edilmek istenirken polislerle çatışmalar yaşandı; 3 kişi gözaltına alındı; anarşistler saldırılara yanıt olarak 2 TV istasyonunu ve 1 Sağlık Bakanlığı ofisini işgal etti...

KAF: Irak Kürdistan'ında Ayaklanma

Herkes merhaba

Irak Kürdistan'ındaki gösteriler halen sürüyor. Gösteriler Süleymaniye'de bir kaç kasabaya daha sıçradı.

17 Şubat'taki gösteride KDP'nin (Kürdistan Demokratik Partisi) ana ofisine doğru yürüyüş gerçekleştirildi ancak polis ve güvenlik güçleri yürüyüşü engelledi ve sonunda 14 kişi yaralandı, bazılarının durumu ciddi.

Ancak bu insanları durdurmadan ziyade sokağa çıkmaya yönlendirdi. Süleymaniye'nin merkezinde saat 15:00'te büyük sayıda insan sokaklara indi. Polis ve güvenlik güçleri eylemcileri pusuya düşürdü ve 47 kişi yaralandı. Süleymaniye'de bunlar olurken, bir kaç küçük kasabada da eylemler vardı.

Yarın veya gelecek hafta ne olacağını önceden kestirmek zor ancak biliyoruz ki, polis ve güvenlik güçleri insanlara çok saldırgan yaklaşıyor ve şiddetleri Tunus, Bahreyn, Libya ve Mısır'da gerçekleştiği gibi kendi taraflarında değildir.

Sevgiler

KAF

Dresden Nazi'lere geçit vermedi

Almanya'da Neonazilerin, 1999'dan beri her yıl yapmaya çalıştığı anma bu yılda antifaşistler tarafından engellendi. Neonaziler, Almanya'nın Dresden kentinde 2. Dünya Savaşı'nda ölen Nazileri anıyor. Neonazilerin Avrupa merkezli organize ettiği yürüyüş 6 bin kişi beklenirken 600 kişi katıldı. Neonazilere karşılık 10 bin antifaşist de toplanarak yürüyüşü engelledi. Antifaşistler, oturma eylemi yaptı, barikatlar kurdu. Polisin, Neonazileri korumasına Dresden halkı tepki gösterirken, güvenlik güçleri, yürüyüşü engellemek için barikata yüklenen antifaşistlere saldırdı. Polisin biber gazı, tazyikli su kullandığı olaylarda 78 kişi gözaltına alındı, çok sayıda kişi yaralandı. Dresden'e giremeyen Neonaziler daha sonra Leipzig kentine yürümek istedi. Ancak bu kente de yürümeleri engellendi.

"Vicdanlı" başbakanla görüşen hayvansever heyetine açık mektup

Geçtiğimiz günlerde, Türkiye'deki hayvanların durumunun yasalar nezdinde iyileştirilmesi için bir avuç hayvansever olarak, biz hayvanseverleri temsilen başbakanla görüştüğünüzü basından öğrendim. Habere ait fotoğraf karesine baktığımda İBB Başkanı Kadir Topbaş'ın da yanınızda, aynı masada yerini almış olduğunu gördüm ve hiç şaşırmadım. Yıllardan beri başkanı olduğu belediyenin hayvanlara yaptığı destekleyen ve onaylayan, perişan durumdaki, kaşektik, korkudan donakalmış hayvanları sokaklardan toplatıp belediyesinin barınaklarına kapattıran, onlara binbir eziyeti, sistematik katliamı, soykırımını, reva gören Kadir Topbaş'la aynı masadaydınız. Her gün lanet okuduğunuz o adamla vicdan muhasebesi yaptığınız o masada birliktediniz...

Sizler, biz hayvan korumacıları, hayvan hakları savunucularını hiçbir şekilde temsil edemezsiniz. Çünkü hayvan nedir; ne çeker; ne yaşar; ne hisseder; bihabersiniz. Bihaber olmasaydınız "vicdan" kelimesini kullanırken bir kere durup düşünürdünüz. Yıllar boyunca hayvanları "süpürülmesi gereken çöp" olarak gören, onları katleden, yaşamaya çalıştıkları sokaklardan ellerindeki tüm olanakları seferber ederek onları süpürmeye uğraşan adamlarla aynı masadaydınız. Söz-

de onların haklarını korumak için... İBB'nin Hasdal Barınağı'nda boğazlanan onlarca yavru köpeği nasıl da unutup elleri kanlı o adamlarla aynı masaya oturabiliyorsunuz? Aaa, unuttum, siz hayvan hakkı koruyordunuz, değil mi? Masabaşında? Kendinizi her türlü pislikten arındırarak, toplumun gerçekliğinden soyutlayarak ne de güzel koruyorsunuz hayvanları. "Vicdanlı" adamlarla masalara oturup hayvanlar için merhamet dileniyorsunuz. Hayvanların daha kapsamlıca nasıl kökünü kazırız diye düşünen, fikri neyse zikri de yıllardan beri belli olan o adamlarla birlikte hayvanların haklarını koruyacaksınız, hem de yasayla. Sizde hiç mi mantık kalmadı da giyinip kuşanıp o adamlarla hayvanlar için merhamet dilenmek için o masaya oturma cüretini gösterebiliyorsunuz? Size o temsil yetkisini kim verdi? Hayvanlar mı? Yoksa aynı masaya oturmaktan bile imtina ettiğiniz bizler mi? Ne uğruna o adam-

larla uzlaşmayı düşünebiliyorsunuz?

Size bu tür bir yetkiyi ne hayvanlar verdi, ne de biz verdik. Ama siz, kendinizi soyutladığınız bu toplum içerisinde toplumsal duyarlılığınızı cümle aleme göstermek, kanıtlamak için kendinize vazife edinip katillerle aynı masaya oturuyorsunuz. Riyakâr, reklam kokan, sahte gülümsemenizle hayvanlar için her şeyin daha iyi olacağını iddia ediyorsunuz. Aynı masada oturduğunuz başbakanın da meğer ne kadar vicdanlı olduğunu söylüyorsunuz.

O "vicdanlı" adamın yönettiği devletin sınırları içerisinde her gün kadına şiddet, taciz, tecavüz uygulanıyor; gariban hayvanlar binbir eziyetle sokaklardan toplanarak barınaklara hapsedi-

liyor, buralarda katlediliyorlar, kesilip biçiliyorlar; seks işçiliğine zorlanan travestiler/transseksüeller nefret cina-yetine kurban gidiyor; anayasal hak diye kendilerine bahsedilen hakları kullanıp tepkisini dile getiren öğrenciler ya da toplumun muhalif grupları gazlanıyor, coplanıyor, 19 yaşındaki bir kadın öğrencinin bebeği düşürülüyor eylemdeyken; insanlar sırf etnik kökenlerinden ötürü aşağılanıyor, yerlerinden yurtlarından edilip sürgüne gönderiliyor, ailesinden insanlar gö-zaltında kaybediliyor; Roman bireyler halen aşağılanıyor, daha iyi bir yaşam kandırmacısıyla yıllardır sürdürdükleri yaşam tarzlarından vazgeçmeleri isteniyor, yani yok sayılıyorlar; ağzını açıp tepkisini dile getiren, sözde demokratik kitle eylemi düzenleyip başka bir düzeni talep edenler yıllarca tutsak ediliyor; bu listeyi daha çokook uzatabilirim. Kendisine "çevrecinin daniskasıym" diyen o vicdanlı adam

ve ekibi, Türkiye'nin dört bir yanında HES kurdurtup her tarafta yaşamı işgal ediyor, bitiriyor, yaban hayvanlarını zorla göç ettiriyor, hayatı zindan ediyor onlara, ne için? Daha çok para için? Ama bunların hiçbirisi sizi ilgilendirmiyor, değil mi? Vicdanına inandığınız ve hayvanlar için merhamet dilendiğiniz adam, hayvanseverleri "bunlar da köpekleriyle yatıp kal-karlar" diyerek halihazırda toplumsal şiddete maruz kalan hayvana duyarlı kesimi bir de hedef gösteriyor. Ama sizin umrunuzda olur mu ki? Siz "sosyal sorumluluğunuz"a bakarsınız sadece. Kiminle, hangi masaya oturmuşsunuz, neyin pazarlığını yapmışsınız, hiçbir önemi yok, değil mi? Demek ki kendinizi toplumdan ne kadar soyutlamışsınız ki bütün bu saydığım hak ihlalleri

sizi hiç rahatsız etmiyor? Sahi, hayvan deyince aklınıza kediköpek mi geliyor sadece? Devletin izniyle vurdurtulan ve üzerinden para kazanılan yaşlı geyik sizi hiç rahatsız etmiyor mu mesela? Ağzınıza bir parmak bal çalınması da sizi rahatsız etmiyor? Aptal yerine konmak? Seçimlerden sonra istediğinizi yapacağım diyor o "vicdanlı" adam. Siz de inanıyorsunuz, kabul gördüğünüz, o koskoca (!) Dolmabahçe Sarayı'nda ağırlandığınız görüşmenizin olumlu geçtiğini söylüyorsunuz. Hayvanlar bu ülkede yasalarla katledilir-

ken halen inanıyorsunuz ya, helal olsun diyorum size. Bu kadar kör olabilmek herkesin becerebileceği bir şey değildir çünkü. Ama siz her gün zihnimize işlenen o acıyla, işkenceyle, aşağılamayla dolu hak ihlallerinden de rahatsız olmuyorsunuz ki bu durumdan rahatsız olmayan, bu durumları değiştirmek bir yana hak ihlali mağdurlarını oyalamayı bile beceremeyen bir diğer "vicdanlı" adamla oturup mutlu, mesut evlerinizde barındırdığınız hayvanlarınızın hikayelerini paylaşıyorsunuz.

Toplum hayvanları görmeye tahammül bile edemezken, devlet bu tahammülsüzlüğü körükleyerek, yani habire ortaya kuduz senaryoları atarak ahalii hayvanlara karşı galeyana getirip "steril toplum"u yaratmaya çalışırken, yine yıllardan beri hayvan konusunda fikrini açıklamış, belli etmiş devlet, yasalarını kullanarak hayvanların kökünü kazımaya uğraşırken siz hangi

hakkı, kimden talep ediyorsunuz? Bir hak ya vardır ya da yoktur, bunun tartışmasını kim olarak, hangi sıfatla yapıyorsunuz? Hem de hayvanın kökünü kurutmaya and içmiş devletten hayvanlar için merhamet dilenerek, katillerle uzlaşmaya çalışarak?

Hayvan konusuna nerden bulaştınız, hiç bilmiyorum, ama size bir tavsiyem var. Yol yakinken dönün, hayvanları siyasetçilere ve sosyal sorumluluk saçmalıklarınıza meze etmeyin, bırakın, sosyal sorumluluk projelerinizi başka alanlara yönlendirin. Hiçkimenin zorla temsilcisi olmaya çalışmayın. Hayvanları da bizleri de devletin, toplumun maskarası etmeyin. 5199 çıkarken alkışlamıştınız, bayram etmiştiniz, böylelikle yine devlet bir parmak balı ağzınıza çalmıştı, anlaşılın o ki yine ağzınıza bir parmak bal çalınacak. 5199 çıktı da ne oldu? Hayvanların, yasalar dayanak gösterilerek öldürüldüğü bir sürece girilmiş oldu, kısırlaştırma zorunlu hale geldi, belediye barınakları mezbahaya döndü, eskiden belediyeler ulu orta hayvanları zehirlerken şimdi dağa, taşla, bayıra atıyor; kapalı kapılar ardında istediği şekilde öldürüp geçiyor. Bu mu sizin zaferiniz, yere göğe sığdıramadığınız başarılarınız? Biraz "biz ne yapıyoruz, girişimlerimizin sonucu nereye varır" diye düşünün. Hayvanı tanıyana kadar da bir zahmet elinizi hayvanlardan çekin, zarar verdiğiniz yeter. Toplum hayvanla birarada yaşamaya bu kadar yabancılaşmışken, onlarla yaşamak istemediğini türlü talihsiz olayla belli etmişken yasa masa diye boşuna hiç uğraşmayın. Çocuk istismarcısı lehine rapor tanzim eden, tacize uğrayan kadını karakoldan kovan, yıllardır süren faili meçhul cinayetleri ya da arkasında başka güç odakları olduğu apaçık ortada olan suikastleri aydınlatmayan, dava dosyalarının zaman aşımıyla sonuçlanmasına toplumu seyirci bırakan, töre cinayeti ya da erkek şiddetinden kadını korumayı bile beceremeyen, adalet aramak için adliye - ev arasında mekik dokuyan, yolları aşındıran insanları mağdur eden, doğayı çıkardığı yasayla tahrip eden devlet mi hayvanı koruyacak? Katliamı gerçekleştireni bulacak? Göstermelik olarak bulunduğu ne olacak? Bunları biraz olsun düşünün. Yakın tarihi de göz önünde bulundurarak biraz analiz yapmayı deneyin. İyi niyetliyseniz bile katillerle aynı masaya oturup uzlaşmaya çalışarak hayvanların içinde bulunduğu zor koşulları daha da beter etmeyin. Ve artık farkına varın, devlet hayvan için gerçekten kılını kıpırdatmaz, "kıpırdatmış gibi yaptığı" zaman da infiale kapılmış olan sizleri susturmak, hayvanlara çekti olduklarını sizlere unutmak için yerinden kıpırdar. Sonra hayvanlar yine aynı acıyla yaşamaya devam eder.

Kuduz Köpek

Hırvatistan - Hükümet karşıtı göstericiler polisle çatıştı

Zagreb - Hırvat polisi, Başbakan Jadranka Kosor kabinesinin istifası istemiyle hükümet binasına yaklaşan bin protestocuyu dağıtmak için Perşembe günü göz yaşartıcı bomba kullandı.

Protestocuların yaklaşmasını engellemek için hükümet binasının bulunduğu St.Marc meydanına büyük çevik kuvvet özel kuvvetler polisleri yığıldı.

Protestocular kordon yoluyla etkisiz hale getirilmek için göz yaşartıcı gaz bombaları kullanan polise taş ve şişe attı.

Polis 11 protestocunun gözaltına alındığını ve çatışmalarda herhangi birinin yaralandığı konusunda herhangi bir bilgisi olmadığını bildirdi.

Protestocular meydana geldiklerinde "Hırsızlar!" ve "Jadranka Defol!" sloganları atıldılar.

Taşeron PTT işçileri direnişi 51. gününde

PTT Genel Müdürlüğü'nün İstanbul'da 200'e yakın Ankara'da da 80'e yakın taşeron PTT işçisinin işten çıkarılacağını duyurmasının ardından işten çıkarılan işçilerin bir kısmı (10 işçi) İstanbul ve Ankara'daki PTT önlerinde işlerine geri dönmek için 5 Ocak'ta direnişe geçti.

DSC işçisi direnişe geçti

Kocaeli'nde bulunan Güney Kore sermayeli D.S.C Otomotiv Koltuk Sistemleri fabrikasında işveren, Birleşik Metal-İş'e üye olduğu için 23 Şubat günü 10 işçi olmak üzere 34 işçiyi işten çıkardı. 34 işçi 24 Şubat günü işlerine geri dönmek için direnişe geçti.

Birleşik Metal-İş yetki için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvurdu. Başvuruyu haber alan DSC patronu işten çıkarma saldırısına başladı ve 23 Şubat günü 24 işçi işten çıkardı. Aynı gün patron işten çıkardığı işçilerin yerine yeni işçi almaya çalıştı. Yeni işçilerle birlikte gelen çevik kuvvet, fabrika önünde bekleyen Birleşik Metal-İş üyelerine saldırdı. Aynı gün, patron 10 işçiyi daha işten çıkardı.

Polis saldırısının ardından DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu DSC'de direnişlerini sürdüren işçileri ziyaret etti. DSC işçilerinin direnişi 34 işçiyle devam ediyor.

Şili - Kadın hapishanesi dışındaki otoyola barikat

Santiago - 21 Şubat gecesi "Caso Bombas"ta rehin alınmış olan kardeşlerimizin açlık grevine başlamasından saatler sonra, Kadın Hapishanesinin üstünde Vicuña Mackenna anayolunun çift yönünde barikatlar kuruldu. Bu eylem başlayan seferberlikle dayanışmak adına gerçekleştirildi ve açlık grevinin başlamasını haber alır almaz bir kaç saatte organize ettiğimiz bir eylemdi. Saldırılarımızın doğrudan ve iyi planlanmış olması gerektiğini düşünüyoruz ancak bu acil durumlara ani cevap vermek için bir neden değildir.

Bizi takip etmeyin çünkü bizi bulamayacaksınız, bizler enformel bir şekilde eyleyoruz bay savcı, eylemlerimiz varolması gerektiği zaman -saldırı momenti- ortaya çıkan gruplar arasında gerçekleir. Bizi aptal zannetmeyin: BİR KOMPLO YOK, sadece savaşa atılmış kalpler var.

MÜCADELE SÜRÜYOR
AÇLIK GREVİNDEKİ TUTSAKLAR
DERHAL SERBEST BIRAKILSIN
DAYANIŞMA SÖZLERDEN FAZLASI
OLSUN VE TÜM DUVARLARIN ÖTESİNE GEÇSİN

..duydukları gürültü sadece bir uyarıydı, kardeşlerimizin bir saçına dokun ve daha da yankılaş....

Zabıta zulmüne karşı mallarını yaktı

İstanbul'un Fatih ilçesine bağlı Aksaray'da, Zabıta tarafından mallarına el konulan işportacılar isyan etti. Mallarına zabıta tarafından el konulan 3 işportacı, tramvay durağının üstüne çıkarak kendilerini yakmak istedi. Elindeki bıçakla kendisini yaralayan işportacı, "Mustafa Demir ve çetesi benden haraç istiyorlar" diye bağırdı. Aksaray'da işportacılık yapan Özkan, elinde benzin bidonu ve bıçakla Aksaray tramvay durağının üzerine çıktı. Kendisini hırpalayan ve karın bölgesinden kendisini bıçakla yaralayan Özkan, sık sık "Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demir benden haraç istiyor" diye bağırdı. Fatih Belediyesi'ne bağlı zabıta ekiplerinin el koyduğu mallarını kurtarmak için eylem yapan işportacılar, etrafına benzin dökerek kendini yakacağını söyledi. Sağlık ve itfaiye ekiplerinin sevk edildiği olay yerinde polis yoğun güvenlik önlemleri aldı. İnmeleri için uzun süre ikna çabalarının ardından elindeki benzin bidonu ve bıçağı polise vererek aşağı inen Özkan, Mehmet ve İbrahim adlı işportacılar gözaltına alınarak Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

İktidar Batağına İsyanın Başka Adı: Alternatif - Toplumcu Örgütlenme

Ortadoğu'yu kasıp kavuran ayaklanmalar zincirinin Balkanlar'a sıçraması tartışılırken Türkiye devleti değişen siyasi dengeler karşısında kendisine "hamilik" rolünü reva görmeye devam etmektedir. "İstikrar ve güvenin örneği" olduğumuza dair iktidar çevrelerince geliştirilen algı, iktidara muhalif güçlerce daha farklı okunmaktadır. Tunus ve Mısır'da devam eden, Irak Kürt bölgesine de sıçrayan olayların "AKP için düşündürücü" olduğuna dair muhalif bakış açısı, kendisini mağdur, AKP'yi ise kemikleşmiş dikta yönetimi gibi ele almakta ve toplumu bu temelde harekete geçmeye davet etmektedir. Bu konuda Türkiye'nin hem siyasal durumunu hem de tarihini farklı ele almakta yarar var. Tunus'ta başlayan isyan zincirinin esas ana nedenini oluşturan "dikta yönetim ve yoksulluk" gerçeğine çok uzak bir ülke olduğumuz iddia edilse de, 95 yıllık kemikleşmiş bir askeri-siyasi bürokrasi tarafından yönetildiğimiz ve açlığın artık alışkanlık haline geldiği, yoksulluğun ise vazgeçilmez bir statüye dönüştüğünü belirtiriz. Kuşkusuz son yıllarda her alanda durum daha da derinleşmiştir. Kemalizm etrafında gelişen devletçi-toplumsal ilişkilerden ilümlü İslam motifli yeni bir döneme evriliyoruz. Bu açıdan Ortadoğu'da gelişen ve bazı ülkelerde toplumsal isyanı kendine törpülemeye çalışan İslamcı akımların odak olma çabaları Türkiye'de sonuç almaya başladığı gibi bu süreç diğer ülkelerden daha gerilere gitmektedir.

Gelişmelerin bu eksenle olmasını Türkiye tarihiyle ele almak gerçekçi olabilir. Değişim süreçlerinin Türkiye'de tepeden inme olması bu ülkenin kuruluşunda aramak gerekir. Türkiye Cumhuriyeti başlangıcından itibaren değişimleri askeri darbe ve siyasal iktidar kavgalarıyla yaşamıştır. Toplumsal dalgalanmalar devletçi zihniyet karşısında geriye itilirken "bu ülkeye komünizm geleceksin onu da biz getiririz" zihniyeti hiç bir zaman değişmemiştir. Mevcut durum bunun ötesinde değildir. AKP iktidar süreci kuşkusuz bir dönem sonra miadını doldurarak yaratmış olduğu sisteme denk başka bir isme yerini terk edecektir. Ancak mevcut politikalarıyla ideolojisine denk bir Türkiye yaratma çabalarından geri durmamaktadır. Son 3 yıllık süreç sözü edilen gelişmeler açısından örneklerle doludur. 2008 Ocak ayında Abdullah Gül'ün Amerika ziyareti bu gelişmelerin rotasını belirlemek açısından önemli bir dönemeç oldu. Sadece Türkiye değil "yeni Ortadoğu" denilen stratejiye denk tartışıldı.

Bunun içerisinde Türkiye'nin

rolü ve evrilmesi gereken yön tartışıldı. Ziyaretin hemen akabinde peş peşe travmatolojik gelişmelere sahne olundu.

Türkiye toplumsal belleğinin çok çabuk gerilere ittiği 3 yılın en önemli başlığı belki de Kürt Hareketine karşı geliştirilen sınır ötesi kara ve hava operasyonu oldu. Her iki taraftan 100'ü aşkın insanın yaşamına mal olan bu operasyonun ekonomik- toplumsal alandaki kayıplarını çok hesaplamamak, durumun trajedisini değiştirmeyiz. Gerçekten de Türkiye'de halklar arasında kutuplaşmayı derinleştiren, ekonomik anlamda Türkiye'nin 5 yılın istihdamını heba eden, fiziki olarak da bir çok gencin yaşamına mal olan bir savaşın en sıcak dönemine tekrardan tanık olundu. "Ezdik ve şimdi kimseye boyun eğmeden açılım yapıyoruz" politikasının bedeli bu olmuştur. Toplum mühendisliğinin ve kitlelerin psikolojisinin

yönlendirmenin bilançosu her alanda görüldü. Ana akım siyasetin bir tekrarı olan bu yaklaşım toplum- iktidar ilişkisindeki yönetime dayalı Makyavelist yaklaşımın en uç örneğidir. Tıpkı darbeler için gizli örgütlenmeler yapıp kitle psikolojisini oluşturma taktikleri gibi, kendi siyasi çizgisinin sonraki aşamaları için alt yapı hazırlığı yapma stratejisidir. Yönü ve hedefi ne olursa olsun böylesi iktidar politikaları son tahlilde kirlidir ve Türkiye'de kirlenmenin en uç örneği şeklindedir.

Türkiye'nin geleceğine maliyeti ağır olan hava ve kara saldırılarının ardından iktidar kavgalarının kızıştığı, hükümetin ulusalcı saldırılara karşı kendisini toplum nezdinde garantiye almaya çalıştığı bu kritik dönemin hemen akabinde "Ergenekon operasyonları" adeta bağırsak temizliği yapan Leviathan'ı andırdı. Başlangıçta eski-yeni bir çok solcu dahi hayretler içerisinde bırakan ve "acaba ciddi bir değişim süreci mi olacak?" umutlarını da doğuran Ergenekon operasyonlarında Veli Küçük gibi isimlerin bile tutuklanması hiç de küçümsenecek gelişme değildi. Ne ki, iktidarın ilerleyen

dönemlerde bu konuda da "çıkar eksensiz bir siyaset" yürüttüğü ve kendisini kurtarmanın ötesine geçmediği görüldü. Çünkü, sözü edilen kontrgerilla yapılanmasının en büyük beslenme havzası olan Kürt coğrafyasına uzanılmamış, sınırlı bir alanda (ki bu sınır 'iktidarına dokunma' sınırındır) kalınmıştır. Özellikle 92-98 yıllarına denk gelen ve 20 bin faili meçhul cinayet, her alanda çeteleşme örneklerinin yaşandığı Demirel-Çiller-Ağar üçlüsünün teğet geçilmesi, tetikçi kesimlere dair kısmi bir dokunmanın yapılması ulusalcı-ılımlı İslamcı kesimin arasında kısır kalan ve kendisine taraftar kazanmaya çalışan kavganın olduğunu gözler önüne serdi.

Dolayısıyla samimiyetini zaten kaybeden muhalefetin dışında hükümetin de bu konuda çok samimi ve kararlı olmadığı, iktidarını korumak için askeri bürokrasiyle sürekli uzlaşma içine girdiği gözler önüne serildi. Takkenin düştüğü en önemli alan "Kürt açılımı" denilen dönemdir. Söylemlerin oldukça radikal olması samimiyetsizliği değiştirmeyiz. Bir yandan sorunun çözümüne dönük söylemler diğer yandan Irak'tan gelen barış grupları üzerinden geliştirilen siyasi çekişme (muhalefet-iktidar) ardı sıra DTP'lilere dönük yaygın operasyon ve tutuklama furiası, DTP'nin kapatılması soruna nasıl yaklaşıldığının adeta samimiyet testiydi. Elbette durum sadece iktidarla il-

gili değil. Ancak iktidarın dışında olduğu da belirtilemez. En önemli problem iktidarın sözü edilen konularda kararlı durması idi. Problem sadece iktidar kavgalarıyla sınırlı kalınca ne olduğu belirsiz bir "açılımla" karşılaşıldı. Ve dolayısıyla içinde bölge-uluslararası güçlerin de olduğu "Kürt sorununun çözümünün" hiç de siyaset kürsülerinden nutuk atmayla çözülemeyeceği kısa sürede açığa çıktı. "Kürt açılımı" sadece bir devlet televizyonu açmayla sonuçlanmıştır. İlk kez, sorunun Türkiye'yi yönetenlerce açıkça ele alınması bir anlam içerse de sonuç anlamsızlaşmıştır. Ulusalcı muhalefetin (CHP-İP-Kemalist Cephe) politikalarının zaten tıkatmaya dayalı olacağı bilirse de sorun hem hükümetin hem de Kürt tarafının çok da hazırlıklı olmadığıydı. "Nasıl bir çözüm" tartışmasının derinliğine ele alınması gerektiği yaşanan bu "saçılma-saçmalama" döneminde daha iyi anlaşılabilir bulunmaktadır.

Uluslararası sermaye ve Türkiye'de kendisini var eden bürokratik sınıfın sorun çok da aşılmasına engel olduğu bilinmektedir. Kaldı ki, toplumsal enerjinin

ve demokratik yapılanmaların söz konusu sorunun aşılmasıyla ekoloji, kadın, sosyal alanlara eğilmesi geciktirilmektedir. Problem çok yönlü ve derindir. Irak'a kara-hava operasyonu yapılırken sessiz sedasız şekilde 5000 tane Hidro-elektrik santrali projesi için düğmeye basılmakta, Zeytinburnu, Tuzla'da işçi ölümleri artarken bölgeden gelen asker cenazesiyle "kutsallık ritüeli" başını kılınmakta, sermayenin yeni gözdesi Kürt coğrafyasına kentsel dönüşümler dayatılırken Ayvalık-Hatay olaylarıyla sadece etnisiteye indirgenmiş "toplumsal rahatsızlık" diri tutulmaya çalışılmaktadır. Sorunun çok yönlülüğüne işaret etmemizin nedeni budur.

Türkiye bu açıdan bir tıkanma gerçeğini de yaşamaktadır. Problemlerin geriye itilmesiyle durum daha karmaşık ve yan hastalıkları besleyen bir duruma evriliyor. İşsizliğin 20 milyonu aşması durumun vahametini göstermektedir. Yoksulluk sınırının altına açlık sınırında yaşayan halk kitlelerinin "reel durumu" görmezden gelinmekte, aile içi şiddet, taciz-tecavüz kültürünün yaygınlaşması konusunda adeta besleyici bir yol izlenmektedir. Selçuk Üniversitesi Prf.'nin yaptığı son açıklamalar Türkiye'de kadına dönük artan geleneksel bakış açısının iktidarın ideolojisinden beslendiğini de gözler önüne sermektedir. Yargıtay ve Ordu etrafında yürüten iktidar kavgası toplumsal sorunların ilişkisiz şekilde devam ederken, toplum kendi çözümünü yaratma zorunluluğuyla karşı karşıya gelmektedir. Açıkçası ne mevcut hükümetin ne de bürokratik Kemalizm bağına saplanan muhalefetin toplumsal alana sunacağı bir şey bulunmamaktadır. Yaklaşan seçimlerle birlikte reçetelerin hazırlanmaya başlanması bu gerçeği değiştirmez. Oy telaşına düşen iktidar ve muhalefetin izlediği politika kirli siyasetin bildik seansından başka bir şey değil. Bu film çok defa izlendi ve artık bir çekicilik atfetmiyordur.

Toplum ve onun sivil uzantıları kendi çözümünü tartışırken artık kangrenli bürokratik siyasetten bir şey beklememeyi de öğrendi. Ama esas sorun bunu ayakları yere basan bir alternatifte kavuşturmaktan geçiyor. Sivil toplum ve DKÖ'lerin kendi alanında zihniyet ve uygulama anlamında devletçi modeli aşması ve artık talep eden pozisyonundan çıkması gerçekleşmedikçe bu alanda da tıkanma kaçınılmaz olacaktır.

Sadece ücret zammı ve daha iyi iş koşulları değil, milyonlarca işsiz insanın yaşama ve barınma sorunu da sendikaların gündemine dönüşmedikçe, iktidara yüzünü dönmüş ve sadece ondan talep eden gelenekten de kurtulamayacaktır. Yine yacıklılığını her gün hissettiren savaşın ayak seslerine engel olunmadıkça, enflasyon-

polis devleti, kirli siyaset sarmalından kurtulamaz. Kulakları tıkamak, sonuçlarında bizi uzaklaştırmaz, tersine bu siyasetin değirmenine su taşır.

Siyasetin tıkanması ve iktidar kavgasının bu derece karşıtlığa dönüşmesi (Kemalizm ve ılımlı İslam) demokratik güçler açısından alternatif çıkışı da imkan dahiline koymaktadır. Kaldı ki karşıtların çatışma sürecinde tüm tarafların demokratik yapıları yanına çekme için çabaladığını gördük-görüyoruz. Kürt hareketinden tutalım emek örgütlenmelerine kadar mevcut iktidar çekişmesine taraf yapılmaya çalışılmaktadır. Bu noktada bağimsız bir duruşun sergilendiği dönemler ağırlıkta oldu. Ancak tek başına alternatif güç oluşturmaya yetmedi. BDP'nin açtığı demokratik özerlik çalışması alternatif konusunda önemli bir adım olsa da içeriğini doğru tartışma ve doldurma konusunda yetersizliklerin olduğu ortadadır. Türkiye genelinde bir toplumsal

örgütlenme olarak ele alınması gereken ve sivil toplum-DKÖ'lerin öncü rolü üstlenebileceği bu modelin sadece bir politik propaganda malzemesine dönüşme pratiği Demokratik Özerlik projesinin zayıf kalmasına yol açmıştır. Sözünü ettiğimiz iktidar-muhalefet zihniyetinin ve dolayısıyla devletçi örgütlenme modelinin dışına taşması gereken, kendisini bir üçüncü demokratik alan olarak dayatması gereken bu modelin sendikalarından tüm sivil toplum organizasyonlarına kadar tartışılması ve sağlık-egitim-barınma-ekoloji-kadın vb. alanlarına ilişkin öz örgütlenmeye doğru evrilmesi Türkiye demokrasisine de ivme kazandıracak bir özellik taşımaktadır. Özelliği, tabandan doğru gelmesi ve gerçek anlamda halk demokrasisini dayatmasıdır. Ancak isteyen değil, eyleyen bir yaklaşımla. Kapitalizmi doğru çözümleyerek demokratik alanı inşa etmek belki de ilk hareket noktalarından bir tanesidir. Sermaye-sömürü ilişkisinin toplumsal alanda nasıl bir alternatifle ele alınması gerektiği elzemdir. Kürt coğrafyasına sadece 100'lerce belediyenin kazanılması bu alternatifte kavuşturuldukça anlam kazanabilir. Siyaseten bu kazanımların önemli değeri bulunmakla birlikte toplumsal karşılığı önemsizdir. Kapitalist ilişkilerin dışına taşan bir toplumsallığın inşası ona önem kazandırabilir. Topluluk ekonomi-

sinin geliştirilmesi, ekolojik kent paradigmasına denk yapılaşmalara gidilmesi, suyun ticarileştirilmesine karşı çıkılması, kadının her alanda yaşama renginin verilmesi, bürokratik yönetim anlayışına alternatif halkçı modelin geliştirilmesi ve tüm bu alanlarda sendikalar, STÖ'lerle ortak iş paylaşımına gidilmesi Türkiye'yi tıkatan siyasetin dışına çıkmaktır. Üretim kooperatiflerinin yaygınlaşması üreticinin ve tüketicinin KOC, yeşil sermaye vb.lerinin pazarından çıkmasını getirirken, yapı kooperatiflerinin yaygınlaşması palazlanan bir burjuva sınıfının önüne geçmeyi, müteahhitlerin insafına terk edilmiş barınma probleminin aşılmasını ve konutların fahiş fiyatlara çekilmesini engelleyebilir. Yine yerel alanlarda geliştirilmeye çalışan demokrasi meclisleri, kent sorunlarında DKÖ-STÖ ve halkın doğrudan buluşması ve alternatif çözümler üretmesine yol açabilir.

Türkiye siyasetinin 550 milletvekili etrafında düğümlemesi, siyasetin toplum üstü bir olguya dönüşmesine ve bu dar alan içerisinde iktidar kavgasının sürüp gitmesine yol açmaktadır. 80 milyonluk bir Türkiye'nin sorunlarının 550 kişi tarafından çözülemediği görülüyor. Kaldı ki, çözüme eksenli bir çaba da bulunmuyor... Demokratik güçler de bu noktada bir benzeşme riskini bağrında taşımaktadır. Sadece devlete dönmek ve talep riskin kendisi olmaktadır. Sözü edilen sistemin peşinen kabulüdür. Hem sistemi peşinen kabul etmek hem de eleştirmek açıkçası bir ironiyi ifade etmektedir. Eleştirdiklerini de yine sistemden doğru beklemek ironinin trajediye dönüşümünü gösteriyor. Tekel işçilerinin geliştirdiği direniş ve ardından sendikal tavırların da etkisiyle "ara çözüm"ün üretilmeye çalışılması sözünü ettiğimiz gerçeğin önemli bir örneğidir. Kürt sorunundan tutalım diğer bütün alanlara kadar mevcut benzerlikler göze çarpmaktadır.

Demokrasi güçlerinin artık mazlum siyasetinden sıyrılarak kaynamaya başlayan Ortadoğu kazanında kendi çıkışını gerçekleştirmesinin zamanı geldi gibi. Bunun için acil demokratik kuruluşlara doğru evrilme, kirli siyaseti de yeniden rotaya koyabilir. Yönetenler yönetmekten ziyade işini yapmaya başlayabilir. Hizmet etme etabına geçebilir. Bu da demokratik kuruluşun enine boyuna tartışılmasıyla mümkündür. Yaklaşan seçim sürecine sadece aritmetik hesaplar ve aday listeleri boyutuyla değil, alternatif siyaset ve demokratik kuruluş çalıştay boyutuyla önem vermek, buna dönük kimi çalışmalar başlatmak bir kıvılcım olacaktır. Tüm sorunların bir arada ele alınabileceği ve bir sivil toplum organizasyonu olarak buna dönük geliştirilebilecek çalışmaların değerlendirildiği böylesi bir tartışma süreci devletçi partilerin belirlediği siyasetin dışına taşarak kendi siyasetini oluşturmayı getirecektir.

Meso

Hollanda - Ateş Hücreleri İttifakı, Hollanda Hücresi Rabobank Saldırıları

Utrecht

Ateş Hücreleri İttifakı, Hollanda Hücresi-nin son açıklaması

“Rabobank faşistlerine yapılan saldırılar, Ateş Hücreleri İttifakı üyelerinin ve dünyanın baskı altına alınmış halklarının hücrelerdeki kardeşlerimize tüm ateşimizle adanmıştır. Yoldaşlarımız ve politik ve sivil şerefli devrimci bireylerin dürüst azınlığı, sadece mücadelemizin parçası değildirler, sadece hareketimizin bir yönü değildir, onların seçimleri, duruşları ve ağırbaşlılıkları bir bütün olarak mücadelenin kendisidir, onlar özdürler.

Üstlendiğimiz saldırılar:

- Haziran 2010- Utrecht’de (Hollanda) kule-nin ateşe verilmesi
- Ekim 2010- Utrecht’de (Hollanda) kule-nin ateşe verilmesi
- Şubat 2011- Utrecht’de (Hollanda) Rabobank’un websitesine yönelik saldırılar ve kule-nin ateşe verilmesi

Adalet, büyük sürünge-nler nüfuz eder ve ege-men olurken küçük yemi yakalayıp yutan bir örümcek ağıdır. Buna kim karşı çıkarsa içinde tüm uyuşturucu müptelalarını ve fakir kötüler-i görecekleri ve en büyük soygunları ve ya-şamlarımızı berbat yapan herhangi bir iş ada-mı veya bir politikacıyı bulmaya çalışacakları hapishaneleri ziyaret edebilir.

Yaşamlarımıza savaşları, ırkçılığı, modern fa-şizmi getiren, öldüren, çalan ve katleden kapi-talist sisteme inanmıyoruz. İnsanlar aklıktan ötürken kendi hataları için bankalara yardım eden bir sisteme inanmıyoruz. Halkın sözde liderleri ve aynı zamanda kendi çıkarları için

aynı toplumdan çalan politik faşist bir sisteme inanmıyoruz.

Neden Rabobank,

Rabobank’tan faşistler silah endüstrisini fi-nanse ediyor (, Mısır, Yunanistan, İsrail, Libray, Cezayir Hollanda ve diğer ülkelerin polisine ve ordusuna giden silahları fi-nanse ediyor). Rabobank bunu haklı bir eylem olarak göstermektedir ve Shell, ING, ABN-Amro, Randstad’la da anlaşmakta olduklarını bulduk. Sistemin tüm bu faşist şirketleri kendi görüşlerine göre önemlidir.

Rabobank saldırıları eylemi doğrulamaktadır! Shell, ING, ABN-Amro, Randstad’a yönelik gelecekteki eylemlerden bu şirketlerden so-rumludur!

Mısır’da, Tunus’ta, Cezayir’de, Libya’da yukarıda bahsi geçen şirketler ve/veya iş-tirakler Ateş adlı kıymık hücreleri tarafından saldırıya uğramışlardır. Sistemin temsilcileri tarafından yayılmayan bir gerçek. Bu bizim güçşü uluslararası dayanışmamızı gösterir.

Bizler Rabobank’u binlerce insanın (çocuklar dahil) ölümünden sorumlu tutuyoruz. Bir çok faşist şirket gibi, finanse ettikleri şirketleri meşru göstermektedirler. Rabobank’a yönelik eylemlerimiz eylemi haklı gösterir.

Bankalara yönelik saldırılarımız, Hollanda’nın sözde hükümet liderlerinin in-fazları ve PVV, VVD, CDA gibi faşist partile-re ve kış yalayan sol partilere yönelik saldırı-larımız devam ediyor.”

Ateş Hücreleri İttifakı, Hollanda Hücresi

Tepe Klima işçileri fabrikayı işgal etti

İstanbul’un Tuzla ilçesinde kurulu bulunan Tepe Klima Denizcilik’te, 3 aydır maaş-la-rını alamayan işçiler, direnişlerinin 36. gü-nünde fabrikayı işgal etti. Limter-İş Sendikası üyesi işçiler, patronla yaptıkları görüşmeden de sonuç alamayınca, fabrikaya girerek ken-dilerini kilitledi.

Toplam 13 işçinin çalıştığı Tepe Klima Denizcilik’te, patron 3 aydır işçilerin maaş-la-rını ödemiyor. Limter-İş Sendikası üyesi olan işçiler, 19 Ocak’ta fabrika önünde dire-nişe başladı. Direnişle birlikte üretim durur-ken, sendika yöneticileri ve işçilerin, patronla yaptıkları görüşmelerden bir sonuç çıkmadı. Direnişleri boyunca çeşitli eylemler yapan iş-çiler, fabrikayı işgal eylemi başlattı.

Direnişteki 9 işçi, saat 11.30’da, 5 katlı bi-nanın en alt katında bulunan atölyeye gire-rek kendisini kapattı. Çoğunluğu yaklaşık 10 yıldır fabrikada çalışan işçiler, ücretlerini alana kadar fabrikayı terk etmeyeceklerini belirtiyor. İşçiler, sık sık “Direne direne kaza-nacağız”, “Ölmek var dönmek yok” şeklinde sloganlar atıyor.

Eylemin hemen ardından patron, polise haber verdi. Fabrika önüne gelen polis, Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı ile görüştü. Saygılı, işçilerin, İş Kanunu’nun 34. maddesinden doğan haklarını kullandığını belirterek, “Yasa dışı olan, gasp suçu işleyen Tepe patronudur” dedi. Polis bunun üzerine “bizim yapabileceğimiz bir şey yok” diyerek fabrika önünden ayrıldı.

Yunanistan’da Grev ve Polise Molotoflar

Yunanistan’da hükümetin kemer sıkma politikalarını protesto eden çalışanların greve gitmesi günlük yaşamı felç etti. Gö-s-tericiler ile güvenlik güçleri arasında çatışma yaşanırken; polise molotofkokteyli atıldı.

Grev ile gösterilere, kamu ile özel sektör, yerel yönetim büroları, banka, benzin istas-yonları, KİT, toplu taşıma araçları çalışanları, liman işçileri, öğretmenler, sigorta ve gümrük görevlileri, eczacı, doktor, tüccar, mühendis ve gazeteciler katıldı.

Polis can ve mal güvenliğinin sağlanması için geniş güvenlik önlemleri alırken, kent merkezindeki ana yollar ile Parlamento bi-nası çevresi Çevik Kuvvet (MAT) ekipleri ve polis araçlarıyla kordon altına alındı. Öte yandan gösterici grubundan ayrılan, anarşist-ler, MAT’ı adeta molotofkokteyli yağmuru-na tuttular. Çıkan ufak çaplı yangınlar kontrol altına alındı.

Qijika Reş Dergisinin 3.Sayısı Çıktı

İsyan ve yaşam arzusuyla yüklü tüm topraklara ve tüm direniş öznelere merhaba...

Dünyanın farklı topraklarında iktidara, kapitalizme, savaşa, ırkçılığa, cinsiyetçiliğe karşı süren direniş dalgalarının soğuk kış mevsimini ısıttığı, geleceğe yeni umut kapıları açtığı bir zamandan geçiyoruz. İngiltere’de öğrencilerin başlattığı isyan, Tunus’ta bir halk devriminin ayak seslerine dönüşen başkaldırı, Ankara Üniversitesi SBF’deki yumurtalı eylem, Kürt hareketinin ‘demokratik özerklik’ projesiyle Kürdistan’da otonomunu yaratma hamleleri, İmparatorluk’un pürüzsüz iktidarına, sürtünmesiz kapitalizme meydan okuyan hareketlerin gün geçtikçe artacağına çokşuklu müjdesidir. Qijika Reş Dergisinin, ‘örgüt-lü kötülük dünyası’na karşı radikal bir isyan çağrısıyla başlattığı özgürlük yürüyüşü üçüncü yokuşu da geride bırakarak devam etmektedir. Qijika Reş Dergisinin ilk iki sayısı neleri politik ifade alanının kıyısına ittiğini, vaat ettiklerinin ne kadarını başarabildiğini kuşkusuz ilerleyen sayılarda daha iyi göreceğiz. Her politik söylemin kendi özerk taleplerini dayattığı bir çizgide olmak yerine, farklı radikal söylem alanları arasında bir tartışma platformu olma konumumuzu ısrarla sürdürmeye devam edeceğiz. Yani Qijika Reş Dergisi, kanatlarını önyargısız dünyalar üzerinde açmaya ve her isyan mekânına uğramaya devam edecektir. Soluğumuzu güçlendiren itki, Qijikin ehlileşmeye uygun olmayan doğasından gelmektedir. Derginin siyasal tezahürlerinin yarattığı beklentiler daha nitelikli, daha ufuk açıcı bir içerikte olmasını sağlama çabamızı da kuşkusuz yoğunlaştırmaktadır. Derginin mutfağında doğrudan yer almayan, uzak kentlerde yaşayan özel dostların görünmez

emekleri, derginin varoluşunda, dağıtımında, derginin sesinin ses bulmasında belirleyici bir rol oynamaktadır. Bu özel yoldaşlara yoğun emeklerinden ötürü müteşekkirimiz.

Qijika Reş Dergisinin bu kapsamlı sayısında, devrim denilen çağlayana farklı toprakları dolanarak dökülen karşı-söylemleri duyulur kılmaya ve anarşist-radikal bir politikanın bu topraklardaki potansiyeli, sınırları üzerinden sözü eğip bükmeden konuşmaya, tartışmaya çalıştık. Radikal bir özgürlük politikasının yaşadığımız topraklarda karşılık bulabilmesinin imkânlarını değerlendirdiğimiz bu sayıda özellikle güncel önemini koruyan özerklik konusunda eteklerimizdeki bütün taşları döktük diyebiliriz. Otonom siyasetin tarihsel deneyimleri ışığında otonomu mümkün kılan koşulların nasıl yaratılacağı ve Ulus temelli modern egemenlik projesinin araç ve yöntemleriyle, devletsiz bir otonom politika arasındaki kaçınılmaz çatışma ve çelişkilere heybemizdeki düşler, düş(ünüşler) doğrultusunda dikkat çekmeye çalıştık. Ayrıca Kürt siyasetinde son dönemde komünalist, anarşist düşünce okumalarının tekabül ettiği siyasal algının eleştirel bir analizini yaparak bu konuda olmasını umduğumuz verimli bir tartışmayı kışkırtmaya çalıştık. Cumhuriyetin inşa sürecinde milliyetçi rüzgârdan nasibini alan bazı Türk kadın figürlerinin yeniden ürettikleri resmi feminist politikanın, Türk ve Müslüman olmayan kadınların emek ve örgütlenmelerini nasılda görünmez kılmaya çalıştığını, ayrımcı siyasetin feminizme sirayet eden tarihsel pratiklerin ve söylemlerin soykütüğünü çıkarmaya uğraştık. Kürt Vicdani Red hareketiyle başlayan vicdani red ve antimilitarizm bağlamında farklı bir pencereden bakarak, etkisiz klişelerden dönüşen söz ekonomisinden tasarruf ettik. Yine dil ve kimlik hakları için yürütülen politikaların iktidarla olan pazarlık açmazlarına ve bu konuda alternatif yol ve yordamın ne olduğu konusundaki tartışmalara, muhalif söylemlere bu sayıda da sayfalarımızı açmaya devam ettik. Gelecek Mart sayısını feminist bir dosya olarak sadece kadın yoldaşların hazırlayacağını ve bu sayıda sözüne ve kalemine güvenen her kadının katkılarını ve bizimle dayanışmasını beklediğimizi belirtmek isteriz.

“Kürdistan’da Anarşist bir devrime olan inancımız ve özgürlük rüyamız bu topraklardaki bütün toplumsal mücadelelerin nihai yenilgisinde bile son bulmayacaktır. Herkesin eşit ve özgür olduğu bir geleceğe yönelik arzumuzu, dünyanın sonundan başka hiçbir şey son veremez. Devrimin ‘gelecekteki şimdi’sini kurma mücadelemiz, iktidara talip

tüm siyasi hareketlerden ve öznelere bağimsız olarak devam edecektir. Ya özgürlüğü birlikte yaratacağız ya da toplumsal bedenden kopmuş ayrı politik organlar olarak kendi otonomumuzu inşa etme yolculuğumuzu birkaç düşperestin yalnız serüveni şeklinde de olsa sürdüreceğiz. Devrim, tarihin aşkın öznelere ni beklemeden, Derrida’nın tanımıyla “tarihin olağan akışında, olanaksız gerçekleştirme, mevcut düzeni programlanamaz olaylar temelinde sekteye uğratma amaçlı bir kesinti, radikal bir durak”tır. Belki de kaybettiğimizi sandığımız şey, hiç sahip olmadığımızı keşfettiğimiz anda saklıdır”.

İÇİNDEKİLER / NAVE ROK

- * Komünalist Proje – Murray Bookchin
- * Kürdistan’da Radikal Bir Politikanın İmkânları Üzerine – Ramazan Kaya
- * Devrim - Felix Guattari
- * ‘Öcalan Anarşizmi’ne Anarşik Bir İtiraz – Sami Görendağ
- * Demokratik Özerklik ya da Bardağın Dolu Tarafı – Gazi Bortal
- * Gustav Landauer’in Komüniter Anarşizmi – Larry Gambone
- * Politikayı Yeniden Tanımlarken – Işık Ergüden
- * Anarşizm ve Kimlik Politikaları – Alişan Şahin
- * Wêjeya Honaka Zanistî û Ûtopyya Kurdî – Mîran Janbar
- * Tohum ve Mermi – Atalay Göçer
- * Sessizleştirilmiş “İsyân-ı Nisvan” – Zozan Özgökçe
- * Dilin Siyaseti – Cengiz Apaydın
- * Dil, Sözcük ve Eylemler – Batur Özdiç
- * Düşünülme-yeni Düşünmek Üzerine Düşünmek – Eren Barış
- * Bir Devletsizlik Örneği: Alevilik ve Derşim38 – Ferhat Berkpınar
- * Özgürlüğün Pedagojisini Yaratmak – Zîne Damasco
- * Çıplak Hayatın Sınır İhlali: Bedenin Tarihi – Sami Görendağ & Hüseyin Kaytan
- * Her Amerikan Filminde Bulunan Metal Okul Dolapları – Leyla Saral & Kawa Nemir
- * Gönüllü Kulluk ve “Belki”ler – Ufuk Ahıska
- * Bir Vicdani Red Örneği: Molokanlar – Sıdar Yumlu
- * Li Ser Berzika Destavêjekî! – İsmail Yıldız
- * Bir Stran Bir Ömür - F. Tekin Düz
- * Requiemek Ji Bo Azad Ronakbar – Kawa Nemir
- * Kahramanın Karşı Konulmaz Çekiciliği ya da İnsansız Sinema – Mehmet Şarman
- * Ayrı Diller Ortak Acılar – K. Murat Güney
- * Çalışmanın Erdemi Üzerine – Bîrahîmê Qijik
- * Güçsüz Devlet Adamları, Daha Güçsüz İnsanlar! – Gustav Landauer
- * Ji Dengbêjiyê Heta Nivîskerriyê – Bîrahîmê Qijik
- * Devrimci Paradigmada Geçiş Dönemi: Özgürleşme Olarak Siyaset – Kürşad Kızıltuğ
- * Bi Epîloga Hesenê Metê Re Dîyalogek – Ömer Faruk Baran
- * Pirtûkxane /Kütüphane - Qijika Reş

<http://qijikares.blogspot.com/>

İsyanları Anlamak için Uzmanları Dinleyiniz Palavrası

Esabımcubelerinde hiçbir hikmet bulamadığım daha doğrusu ironik anlamda haddinden fazla önemli olsalar da tukaka yapıp, fena fena yaftaladığım bazı bilim dalları, meslekler, uzmanlıklar mevcut. Var oluşları “Atı alan Üsküdar’ı geçmiş.” karamsarlığını salar üzerinize. Rivayetleri başkadır, gayeleri başka.

Örneğin bir diplomat kudretli bir yalanın temsilcisidir. Hamur kıvamındaki bu yalanı şekilden şekle sokar. Güvendiği dağın görünen yüzü ile ilgilenir çünkü kullanacağı malzeme bununla sınırlıdır. Halkının büyük bir kısmı uçağa binemiyorken o VIP’ler de şarabını yudumlayarak uçar.

Örneğin bir Ortadoğu Uzmanı’nın elinde sopa haritayı gıdıklaya gıdıklaya tahliller yapması gülünçtür ama bir taraftan dünya sınırları gene bu uzmanlara “danışılan” bilgilerle çizilir, karalanır, bulanıklaştırılır. Zaten danışmanlık hadisesi de eski bir usuldür. Ada ada saha çalışmalarına soyunan Sosyal Antropologlar sayesinde yerliler, yapılan medeniyet çağırısına icabet etmek zorunluluğunda kalmışlardır. Öldürülmeleri yetmiyormuş gibi kültürleri de alabora edilir. Sosyoloji, Etnoloji, Folklor gibi bazı sosyal bilimler bugün birçok devletin halkına karşı nasıl bir strateji belirlemesi gerektiğinin rotasını çizen “danışman” görevini üstlenirler. İzlediğiniz bir western filmin “teması” bile bununla ilgilidir. (Yasa koyucu beyaz adamın varlığı, Kızılderili insanlara armağandır.) Tarih üzerinde yap-boz cüretini gösterme fikri emin olun sadece senaryo yazarlarına yüklenerek bir başarı (!) değildir.

Uluslararası İlişkiler bölümünde okuyan bir öğrencinin fıyakası anlamlıdır ama bilmesi gereken birkaç önemli husus vardır. (Notlarının altını çizirken, bir köşeye iliştiirdiği küfürle günah çıkartmak için) Okuduğu bölüm; küreselleşen dünyada hangi ülkenin hangi ülkeyi nasıl sömüreceği, nasıl kan gölüne çevireceği ve hangi yöntemlerle yola getirip himaye edeceği gibi devletler arası zalim politikaları allayıp pullar, bilimsel terminolojiyle

Şule: ???

Behzat Ç: Tinnnnnn

Gelelim yazımızın ana meselesine. Domino etkisinin yüzü suyu hürmetine bir fay hattı gibi ilerleyen isyanları anlamak için tipik bir Karadeniz kadını olan anam bile bizzat bölge uzmanlarını dinleme gayretinde. Kendi adıma, uzun uzun süren bu konuşmaların içinden önemli tespitleri ayıklayıp bulacak kadar bir reyting birlikteliği sürdüremediğim bu insanları dinleme gayretim her zaman başarısız. Bu yüzden meseleye kamuya açık pencereden bakmayı deniyorum.

Tahammül limitinin çoktan aşılması şaşılacak bir durum değil. Bir ömür süren iktidarlıklar, dile bile kolay değil. Acaba 10 kişinin, kişi başına düşen milli gelirlerinin toplamıyla, kralın herhangi odasındaki eşyalarını alabilmek mümkün mü? Hükümetler, yoksulluk sınırını kafalarına göre belirledikleri için halk isyanları, tesadüfi gözükür. Sabrın tükenme aşamasına

de caanın “beynine” servise sunar. Haa bunu bildiriniz. Sonrası elinizin kırı... Ne yazık ki, gerçek hayat bir TV dizisi içerisinde geçen şu diyalog kadar bilinçli bir vurdumduymazlığa sahip değildir:

Şule: Yarın HES’leri protesto edeceklermiş.

Behzat Ç. (Polis): Eeee etsinler, dünyayı yıksınlar isterlerse

Şule: Nasıl etsinler yaa!! Sen polis değil misin? Bankalara falan zarar verebilirler. İçin gitmesin sonra...

Behzat Ç: Duydun mu sesi?

gelinmesinden sonra basitçe gerçekleşir isyanlar. Bir evsizin prosedür gereği barınma yerine sığınabilmesi için hava sıcaklığının -4’e düşmesini beklemesi dahi (Bu sözcüğü bir iyi niyet göstergesi olarak okuyun.) bir isyan sebebidir. Tabii olduğunuz onlarca örnek çıldırmanız için yeterlidir. “Alın size kemer sıkma tedbirleriniz” denir sonra ya da “Alın size yeşil kitabınız.” Bize de buradan en içten duygularımızla “Harlayın ateşi, ziyafet başlıyor.” demek düşer, kısa ve öz.

Filiz Gazi
filizgazi@gmail.com

MINİMUM GÜVENLİK ..... BY STEPHANIE MCMILLAN

indir/download: ..... <http://www.internationala.org/index.php/kutuphane/dergi.html>

internet üzerinden oku/read online: ..... <http://www.issuu.com/internationala>

iletişim/contact: ..... aforum@riseup.net